

Hirdetések

SZENTMISÉK RENDJE:

Vasárnap és ünnepnap: De. 8 és 10 órakor és este 6 órakor.

Hétköznap: Minden reggel 7 órakor; este 6 órakor: hétfőn, csütörtökön és pénteken.

Litánia: Vasárnap az esti szentmise előtt fél órával.

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

Elsőcsütörtökön az esti szentmise után **szentségimádás Jézus Szíve tiszteletére**.

Gyóntatás: A reggeli szentmisék előtt és alatt. Vasárnap a szentmisék alatt. Minden pénteken du. 5-től 6-ig.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és Szerda De. 9-11 óra

Kedd és Péntek Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, béralkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

Plébánosi hirdetések

Hittanoportok a 2005/2006-os tanévben:

CSOPORT	IDŐPONT
Óvodások	Hétfő ½ 5 óra
1-2. osztály	Kedd ½ 5 óra
3. osztály	Hétfő ½ 5 óra
4-5. osztály	Szerda 4 óra
5-6. osztály	Szerda ½ 6 óra
7-8. osztály	Hétfő 6 óra
Középiskolások	Kedd 6 óra
Ifjúsági	Csütörtök ½ 8
Ifjú házaspáros hittan	Hétfő ½ 9
Kezdő felnőtt hittan	Hétfő ½ 9
Felnőtt Bibliaóra	Péntek 7 óra

A hittanok helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház”, amelynek bejárata a Cimer u. felőli oldalon lévő kertkapunál van.

Megszületett a döntés a **nyári hittanos nagytábor** ügyében: **2006. július 17-25.** között szervezzük a tábort a **Magas-Bakony hegységben, Augusztintanyán.** Ez Bakonybél alatt 7 km-re található a kerek erdő közepén. Kérjük a családokat, hogy hittanos gyermekeik számára a nyári szünet védett idejének őrizzék meg ezeket a napokat. Jelentkezési lapot és bővebb információt a közeljövőben adunk majd.

*Tavasszal újra lesz az általános iskolás hittanosaink számára **MINI-TÁBOR!** Ez az eddigi hagyományok szerint iskolai időben egy együtt töltött teljes hétvége. **Felső tagozatosok számára (4-8. oszt.) május 12-14-én, alsó tagozatosok részére (1-4. oszt.) május 26-28-án tartjuk.***

Márton atya vezetésével idén is részt vesz a plébánia hittanos csapata a **XXVII. Márianosztrai Gyalogos Ifjúsági Zarándoklaton.** Április 29-május 1. három napjában (szombat-hétfő) napi 15 km gyaloglással haladunk át a Pilis és a Börzsöny hegyein, hogy Márianosztrára, a Mária kegyhelyre megérkezzünk. Hívom az ifjúságot és a 7-8. osztályos hittanosokat is már!

*A Délpesti KIM a kerületi plébániák összefogásával tavasszal is megrendezi hagyományos **ifjúsági bálját.** Erre 2006. május 6-án, szombat este ½ 8-tól kerül sor a Wekerle-telepi plébánia közösségi házában.*

Gitáros ifjúsági énekkarunk szeretettel várja a régi és új énekkarosokat. A próbák időpontja vasárnap reggel 9-től van.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: sztimrepleb@mail.datanet.hu). *Felelős kiadó:* Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczk@freemail.hu. *Internet:* www.communio.hu/pestszentimrei

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházköztség lapja
3. évfolyam 4. szám (21.) - 2006. április

Megmártózni a húsvétban!

Balczó Andrásnak, az egykori öttusázó olimpikonnak szokása volt, hogy a nagy úszóversenyek előtt beköltözött az uszodába, mondván, hogy magába szívja az uszoda szellemét. 'Testestül-lelkestül' – mondjuk, amikor arról beszélünk, hogy teljes erőbedobással vetjük bele magunkat az eseményekbe. A Virágvasárnapkal kezdődő húsvéti szertartások hasonló lelkületre hívnak meg minket. A Nagycsütörtök esti szertartástól kezdve mi is mintegy beköltözünk a templomba, lélekben ki se jövünk Húsvétvasárnapig, magunkba szívjuk az Utolsó Vacsora termékét, Jézus búcsúbeszédének a békéjét, és ha a parti sekély vizekből beljebb merészkedünk a mélybe, biztosan elkap a sodor, magával ragad minket a szent liturgia ereje, és áldott lesz, aki nem

kapaszkodik ilyenkor holmi menedékek látszó, benyúló gyökereik után. Mert ez az ár, Jézus húsvétjának a drámája nem életemet akarja elvenni, hanem éppen fordítva: meg akar ajándékozni egy olyan szabadsággal, amiben a Teremtő maga vesz engem a kezébe. Ezért fontos, hogy lehetőleg minden szertartáson jelen legyünk, lélekben ezekre ráhangolódjunk, és ha napközben szükséges is munkánkkal vagy takarítással foglalkozunk, ezeknek adhatunk nagycsütörtöki, nagypénteki, nagyszombati ízeket. Ajándékozzon meg bennünket az Úr a tisztító szenvedés fürdőjével, az áldozatok apró meghalásaival és a szeretünk feltámasztásának élményével! Áldott Húsvétot Mindannyiunknak!

Márton atya

Vers

Kunszery Gyula

Húsvéti fák (részlet)

Azon a vasárnap
ujjongtak a pálmák,
mert a megváltásnak
messiási álmát
valósulva látta
Jeruzsálem népe,
Jött Jézus...lepleket
dobtak le elébe,
s lengettek fölötté
büszke palmaágot,
azon a vasárnap.

...

S a másik vasárnap
úgy pirkadat tájba
kivirult a világ
valamennyi fája,
északi fenyőktől
délszaki pálmáig
mind üdén kizöldell,
lombot hajt, virágzik,
mert halottaiból
Jézus ím feltámadt
ezen a vasárnap!

Egy katekumen lelki morzsái (7.)

Márton atya szervezett egy lelki gyakorlatos fél-napot. Beszéltünk a megtérésről, és néhányan beszéltek olyan történeteket az életükből, amelyeket ők megtérésként éltek meg. És számomra mit jelent megtérni? Szakítani egy régi életformával, szentebb, jobb életre törekedni. De számomra az is megtérés, ha egy zűrös, zajos munkanap után, amikor a munka teljesen „kirázott” Jézusból, én este, szobám csendjében visszatérek Hozzá, és lelkem megtelik boldogsággal... Én éppen a megtérés folyamatában vagyok. Egy párszor ki is kellett állnom a közösség elé, hogy ezt a folyamatot ők is nyomon követhessék, tanúságot kellett tennem a hitemről. Ám számomra mégsem ez jelenti az igazi megtérést: a lelki gyakorlaton volt bűnbánati liturgia is, majd megnéztünk egy részt a Passióból, amikor Jézus viszi a keresztet a Golgotára. Már többször láttam ezt a filmet, de minél többet nézem, mindig újabb értelmet találok benne... Szóval, számomra mi az igazi megtérés: a gyakorlatot egy rövid szentségimádással zártuk. Aki akart, mondhatott egy fohászt. De mielőtt ez megtörtént volna, Márton atya Jézus szavaival vezette be a szentségimádást: „Barátaim vagytok. Senkinek sincs nagyobb szeretete annál, mint aki életet adja barátaiért. Nem nevezlek szolgának titeket, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Barátaim vagytok.” Ez annyira megérintett... Valóban Jézus barátjának éreztem magam. Ez után, aki akart, elmondhatott egy fohászt. Én is bátorságot gyűjtöttem, és ezt mondtam: „Köszönöm Uram, hogy eljuttattál Magadhoz, és kérek, segíts, hogy Hozzád hasonlóvá váljak!” Az Amen-t alig tudtam kimondani.

A HÚSVÉTI SZERTARTÁSOK RENDJE

VIRÁGVASÁRNAP

Az Úr szenvedésének vasárnapja

Szentmisék:

reggel 8 óra (olvasott Passió)

délelőtt 10 óra (Barkaszentelés, ünnepi bevonulás és Passió-misztériumjáték az ifjúság előadásában)

este 6 óra (olvasott Passió)

NAGYCSÜTÖRTÖK

Szentmise az Utolsó Vacsora emlékére
(Szentmise után imaóra)

este 6 óra

NAGYPÉNTEK

Keresztút

du. 5 óra

Urunk szenvedésének ünneplése
passióénekléssel és kereszthódolattal

este 6 óra

NAGYSZOMBAT

Húsvéti vigília szertartás és szentmise **este 8 óra!**

HÚSVÉTVASÁRNAP (Krisztus föltámadása)

Szentmisék:

reggel 8 óra

délelőtt 10 óra : Ünnepi Szentmise

A szentmise után húsvéti feltámadási körmenet!
este 6 óra

Parlamenti választások

A 2006. évi parlamenti választások kapcsán a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia az alábbi üzenettel fordult a katolikus hívőkhöz.

Kedves Testvérek!

Országunk jelenéért és jövőjéért felelősséget érezve a parlamenti választások előtt szeretettel fordulunk katolikus testvéreinkhez.

Miközben örök üdvösségünkért fáradozunk, felelősek vagyunk földi hazánk sorsáért is. Életünket a teremtő Isten szándéka szerint, emberi természetünk adottságainak megfelelően, az Evangélium szellemében kell alakítanunk igazságban és szabadságban, igazságosságban és szeretetben. Az Evangélium fényében tudjuk, hogy az élet és a család védelme, az ifjúság nevelése, a munka becsülete, az emberi személy méltóságának tisztelete, olyan értékek, amelyekhez feltétlenül ragaszkodnunk kell. Felelősséget érzünk hazánk egész népéért és minden magyarért. Ugyanígy felelősek vagyunk, hogy olyan képviselőket válasszunk, akik tiszteletben tartják a vallásos emberek egyenlő jogait, és biztosítják az egyházi iskolák és szociális intézmények igazságos támogatását.

Ilyen szempontok szerint válasszunk, lelkiismeretesen vizsgáljuk meg a választási programokat, és olyan pártra, olyan jelöltre adjuk le szavazatunkat, amely, illetve aki ezeknek az értékeknek a képviselőjét vállalja.

Vegyünk részt a választáson, éljünk a demokrácia által biztosított jogunkkal, és Isten előtti felelősséggel adjuk le szavazatunkat.

Isten adjon mindnyájunknak bölcsességet, hogy népünk jelenét és nemzetünk jövőjét egyaránt jól szolgálhassuk!

Budapest, 2006. március 14.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

A választások kapcsán két kérdés vetődhet fel.

Az első, hogy kell-e ill. van-e értelme elmennünk és leadnunk voksunkat, hiszen „mit számít az az egy szavazat”. Nem kétséges, hogy keresztényként, és a közügyekért felelősséget vállaló emberként egyaránt részt kell vennünk a választásokon. Nemcsak az állampolgári felelősség, hanem egyházunk is erre ösztönöz bennünket. („Az állampolgároknak, amennyiben az számukra lehetséges, tevékenyen részt kell venniük a közéletben!” A katolikus egyház katekizmus)

A második kérdés pedig: kire adjuk voksunkat. E kérdés megválaszolásához az nyújthat támpontot, ha „igaz emberként” és keresztényként számba vesszük azokat az elveket, értékeket, amelyeket a legfontosabbnak tartunk. Bár a lista sorrendje és hossza nyilvánvalóan egyéneként változik, biztos vagyok benne, hogy a közösségünkhöz tartozók körében a szeretet (Isten-, család-, felebarát-, haza-...), igazságosság, szolidaritás előkelő helyen szerepelnek ezen a képzeletbeli listán. A választáson formailag pártok, tartalmilag azonban világnézetek csapnak össze. Rajtunk is múlik, hogy melyik győz!

Bönöczk Péter

Egyszer csak elsírtam magam. Lélekben összetörtem, mint egy cserépedény. Úgy éreztem magam, mint a filmben a katona, aki megszurta Jézust a lándzsával. Az is térdre hullott, megtört Előtte. Én is így hullottam lélekben Jézus karjai közé, és kisírtam magam a vállán bűneimet és gyöngeségeimet. Mintha könnyeimben fürödtem volna meg. A mellettem ülő elkezdett vigasztalni. Jól esett, de az igazi vigaszt én már Jézus karjai között megtaláltam. Így tértem meg igazán, lélekben. Tehát ez a lelkigyakorlatos fél-nap amilyen rövid volt, olyan odavágós. Mindenképp nagyon megérintett.

Marcsi

Ifi Lelkigyakorlat Vicziántanyán

„Tarts bűnbánatot és higgy az Evangéliumban!” Ezzel a mondattal kezdődött a Nagyböjt Hamvázószerdán, amikor Márton atya hamuval keresztet rajzolt a homlokomra. Tetszett ez a mondat. Aztán elfelejtettem. Elfelejtettem megélni. Problémák nyomasztottak, tele volt a szívem aggodalommal, ingerült voltam, kerestem a helyem, a megoldást, de csak ideiglenes válaszokat találtam. Ért sok öröm is, de mindig árnyék volt fölöttem. Nem tudtam megszabadulni a gondjaimtól, a bűneimtől, nem voltam nyitott. Így indultam hittanos társaimmal ifjúsági lelkigyakorlatra, a Veresegyháza melletti Vicziántanyára, ahol egy – lelkigyakorlatoknak is otthont adó - családi ház várt bennünket. Azt gondoltam, nehéz lesz most közösségben lennem. De öröm volt. Sok figyelmességet kaptam. Tudunk beszélgetni gyengeségeinkről, elmélkedünk az életszentségről, hogy az nem büntelenséget jelent, hanem

törekvést a szentségre. Szombaton, a szentmisében végeztük Marcsinak, a katekumenünknek a skrutíniumát. A mindennapi szentmise, a reggeli zsolozsmák, a máriabesnyői kegytemplomban elmondott rózsafüzér, a szombat esti szentségimádás elcsendesített. Szükségem volt erre a csendre, de sokáig csak kavartak a fejemben a gondok, a gondolatok. Hirtelen eszembe jutott: Higgy az Evangéliumban! Számomra ez most azt üzenté, hogy nem szabad csak a saját erőfeszítéseimben bíznom, hanem el kell hinnem, hogy Krisztus a Szabadító. Ő veszi el a bűneimet, a terheit, amiket magam nem tudok vinni. De oda kell neki adnom, be kell látnom, hogy nélküle gyenge vagyok.

Ezt ott a lelkigyakorlaton őszintén hittem. De tudom-e majd Krisztus elé tenni a holnapi, a holnaputáni nehézségeimet is? Add Uram, hogy minden nap higgyem, hogy Te vagy a Szabadító!

Cz. Kati

Szombat délután elmentünk Mária-besnyőre, ahol egy kegytemplom található. Itt elimádkoztunk egy rózsafüzért. Vége elmondhatom, hogy jártam egy kegyhelyen, és az is vágyam volt, hogy az ifis hittanos társaimmal rózsafüzért imádkozzunk. Miután megnéztük az altemplomot, elmentünk Teleki Pál sírjához. Itt egy imát mondtunk azért, hogy normális

miniszterelnökünk legyen.

Vacsora után szentségimádás volt. Mindenki elmondhatta, hogy kik azok, akiket idehoz Jézus elé. Én elhoztam kollégáimat, családomat, mindazokat, akik nem ismerik, és nem is akarják megismerni Jézust. Miután áldásban részesültünk, Márton atya egy kicsit még kint hagyta Őt az oltáron. Én egészen közel mentem hozzá. Gyakran kérem Tőle, segítsen nekem szeretni, különösen a nehéz embereket. Azt szoktam Neki mondani: „Segíts szeretni, és aki engem bánt, és minél jobban bánt, azt annál jobban tudjam szeretni, és bármennyire is fáj odabent, akkor is tudjam a Te szeretetednek mosolyát adni.” Szeretnék napról napra szentebbé válni. Hasonlítani Hozzá... Ott térdeltem az oltár előtt, szembenéztünk egymással. Elgondolkodtam azon, hogy már csak két hét, és Ő meg én végre igazán találkozunk. Nem tudom felfogni, képtelen vagyok feldolgozni, hogy mi fog történni. Ez olyan furcsa. Már úgy hozzászoktam, hogy kimaradok egy csomó mindentől. De most majd végre Ő bennem él, és én Benne. Szeretném, ha már felépülne bennem Isten számára a templom. Mivel még nem vagyok megkeresztelve, még nem él bennem az Isten. Ezért most még csak így fohászkozhatok: „Uram, ha nem élhetsz még bennem, akkor csak légy egészen közel hozzám, fogd a kezem, és minden lépésemet Te segítsd!” Este az egyik hittanos társam azt mesélte, hogy egyszer egy szentségimádás után kint hagyták az Oltáriszentséget, és ott lehetett aludni. Arra már gondoltam én is, hogy jó lenne Jézus mellett aludni. Most ez a vágyam is teljesült. Ketten nem mentünk fel az emeletre a többiekhez, lent maradtunk a kápolnában, és ott aludtunk Jézussal, a zárt

tabernákulum mellett... Egyik szép élmény a másik után... Ez a lelki gyakorlat igazi lélek-ápoló volt. Ki gondolta volna két évvel ezelőtt, hogy én így fogok vágyakozni Utána. Még arra sem gondoltam, hogy a megterés lépcsőfokain fogok haladni, nem hogy arra, hogy szentté váljak... Hát... Isten tudja, miért engem hívott, és hogy mi a terve velem... „Köszönöm Neked...” Már csak két hét és...

Marcsi

Ha(l)ld meg magad!

Az idén a Szemere-telepi plébánia Don Bosco házában rendeztük a hagyományos *Kerületi Nagyböjti Ifjúsági Találkozót* március 30-án. Közel 100 fiatal gyűlt egybe a kerületi plébániákról, Pestszentimrét 14 fővel képviseltük.

	Szavazat
1. Günther Győző:	123
2. Bönöczk Péter:	119
3. Boda Éva:	102
4. Kovács János:	99
5. Czinege Katalin:	93
6. Pálfalvi László:	93
7. Czinege János:	91
8. Barna Bertalanné:	88
9. Pekker János:	83
10. Ludányi József:	82
11. Csabafiné Farkas Edit:	82
12. Papp Sándorné:	77
13. Magyar Levente:	73
14. Gaálné Ombodi Klára:	71
15. Nagy Teréz Nikolett:	68
16. Boda István:	67
17. Milleiné Szarvas Mária:	58
18. Surányi András:	58
19. Deák Péter:	47
20. Bihari Gábor:	42

A szavazatszámoló bizottság a 10. és 11. helyen álló, egyenlő szavazatot kapott személyek közül egyhangúlag Ludányi Józsefet, eddigi képviselő-testületi tagot sorolták a 10. helyre. A 20 jelöltből 10 személyre lehetett szavazni, és az első 7 legtöbb szavazatot elért személy a képviselőtestület rendes tagja, a következő 3 legtöbb szavazatot elért személy a képviselőtestület póttagja. Ez utóbbi három annyiban módosulhat, hogy a plébánosi jogon beválasztott személyek miatt esetlegesen tovább csúszik.

A márciusban újonnan megalakult és a püspök által 3 éves mandátumra megerősített Egyházközségi Képviselőtestület 15 rendes tagja a következőképpen állt össze véglegesen:

Hivatalból tagok (3 fő): Az Országos Szabályzat rendelkezik azokról, akik hivatalból tagjai a testületnek.

Megválasztott tagok (7 fő): A hívek általi választás eredménye.

Kinevezett tagok (5 fő): (MEKSz 4.4: "tagjai a képviselő-testületnek..., akik a plébános megítélése szerint munkakörük, társadalmi helyzetük miatt fontosak, de ezek a megválasztott képviselők számának egyharmadánál nem lehetnek többen.")

1. **Gödölle Márton pléb.** - hivatalból
2. **Barna Bertalanné** - kinevezett
3. **Boda Éva** - választott
4. **Dr. Bönöczk Andrea hitokt.** - hivat.
5. **Dr. Bönöczk Péter** - választott
6. **Czinege János ifj.** - választott
7. **Czinege Katalin** - választott
8. **Gaálné Ombodi Klára** - kinevezett
9. **Günther Győző** - választott
10. **Kovács János** - választott
11. **Ludányi József id.** - kinevezett
12. **Nagy Teréz Nikolett** - kinevezett
13. **Papp Sándorné** - kinevezett
14. **Dr. Pálfalvi László** - választott
15. **Szabó Balázs kántor** - hivatalból

Póttagok:

1. Pekker János id.
2. Csabafiné Farkas Edit
3. Magyar Levente

Húsvéti nagytakarítás

Közeleg a húsvét. Az ünnep előtti készülődésben most a nagytakarítás következik. Más ilyenkor még a portörlés is. Nemcsak külső, már „belső” takarítás is ez.

A portörlésben most a feszülethez érek. Gyengéden tartom kezemben a keresztet, és amíg körbe törülgetem, régi imádságos emlékek melengetik át újra a szívemet. A törlóruha most valamiben megakad, de egy hirtelen rántással kiszabadítom, s ekkor látom feszületünk siralmas állapotát – Jézus félig lecsúszva lóg a kereszt egyik oldalán, és szinte leesik, mert csak egyetlen kicsi csavar tartja. A lábat rögzítő már régen kiesett, a portörléssel pedig a jobb kezét tartó csavart rántottam ki.

Reménytelen, és mégis lázas keresésem kezd, mert eleve kudarcra ítéltetett vállalkozásnak tűnik, hogy ebben a bordás padlószőnyegben megtaláljam ezt az aprócska alkatrészt. Gyorsan fel a szemüvegemet, és négykézlábra ereszkedve tapogatom végig újból és újból a szőnyeget, mert ha nem találom a szöveget, és nem tudom visszacsavarni Jézust, nincs értelme ennek a keresztnek. Kitartóan keresek tehát, hosszú, reménytelen percek jönnek, végül egy apró, kemény valami kerül a mutatóujjam alá. A kicsi csavar! Milyen szerencse! Ennyire óvatosan nem is tudom, mit fogtam utoljára. Jézus ügyesen visszatalolom a helyére, üresen tátongó tenyerébe beleillesztem a szöveget, és jó erősen megtekerem, hogy többet ilyen leesés elő ne forduljon, mert mit ér a kereszt Jézus nélkül. Ő pedig ott feszül újból, és végtelen szelídséggel, megadóan néz szembe velem.

Most örülök illene, ehelyett mégis keserű fájdalom szorít össze. Rádöbbenek, mit tettem: nem csak most, hanem egész életemben én csak visszaszögeztem Jézust a feszületre.

Én nem érek semmit az ő keresztje nélkül.

Lukács Erzsébet

Az új Képviselőtestület

2005 őszén lejárt plébániánk Képviselőtestületének 5 éves mandátuma, ezért januárban hosszú előkészítés után megtartottuk a választásokat. Ennek eredménye az alábbiak szerint alakult:

Összes leadott szavazólap:	198 db
Érvényes szavazólap:	195 db
Érvénytelen szavazólap:	3 db

A jelöltekre leadott szavazatok száma szerint a következő sorrend alakult ki:

Az ifi közösségek ifjúsági szentmise keretében, egy szokatlan, mindössze 7 állomásos keresztúton vettek részt, melynek állomásait az egyes plébániák ifjúsági csoportjai jelenítették meg. A felajánlási körmenetben minden résztvevő egy-egy búzaszemet ejtett bele a Krisztus keresztjének tövében elhelyezett korsóba, jelképezve a búzaszemben önmagát, örömét és gondját, a mottó alapján. A misét követő jó hangulatú agapén nem kellett "kosárban összegyűjteni a maradékot".

Egy személyes benyomás a találkozóról:

Ez volt az első nagybőjti ifjúsági találkozó, amin részt vettem. Nem számítottam semmi különösre. Gondoltam, biztos éneklünk majd, lesz egy szép szentmise, utána zsiros kenyér. Életem első nagybőjtjéből már így is sokat tanultam, nem vártam többet. Felkészületlen és óvatlan félig-otlétemnek azonban nem maradt el a következménye; Jézus a hátam mögé lopakodott, és a fejemre koppintott. Láttam, hogy a fiatalok olyan tisztán, őszinte szívvel tudnak énekelni, ahogy én nem.

Kopp!

Aztán hallottam, milyen tisztán látó szemmel figyelik meg atyáink a világot és minket, és hogy képesek egy apró, mosolygós megjegyzésbe is buzdító hitet csomagolni. Az én szemem homályos, szavaim zagyvák.

Kopp!

A keresztúton minden csoport rövid jelenetben adott elő egy állomást. Volt, aki ügyesebben, volt, aki szórakozottan, de legtöbben elhozták a maguk Krisztusát; magukból adták. Én inkább csak eljátszottam.

Kopp!

Tipródva és feszengve állok a sorban, de igyekvő bizalommal, mert tudom, hogy Jézus segít levetnem a figyelmetlenség kopott ruháját. Olykor azzal, hogy a fejemre koppint, de legtöbbször társaim, testvéreim által. Csak nemrég fogadtak be, alig kezdtem el a katekumenek – keresztségre készülők – útját, mégis érzem az ilyen alkalmak, találkozók erejét. Tehát állok a sorban, előttem áldoznak. Én ajkam elé emelem ujjamat, hisz még nem áldozhatok, kicsiny gyermeknek érzem magam, aki értetlenül, de bizalommal néz az őt megáldó papra. Csakhogy én megannyi bűnnel terhelten jöttem ide. Mégsem félek, mert Jézus értem is adta az életét. Talán Benne jobban bízom, mint magamban. Tudok én jó lenni? Magamtól hiába kérdezem. Ez ügyben Reá kell hagyatkoznom. Az áldás mindenestre megnyugtat.

Néha feltör bennem ilyenkor egy érzés; mintha lekéstem volna valamiről. Bevallom, irigykedve nézem a nálam fiatalabbakat, ahogy áldoznak. Olyan, mintha késve érnék a hegytetőre, és a

nap – amit én is látni szerettem volna – már lement, de a nálam hamarabb érkezők arcán, szemében még látom a fényét. Az én serdülőkoromból kimaradtak az ilyen találkozók, kimaradtak a nagyböjtök, most már tudom, mennyire sokat jelentenek ezek, így most már érzem a hiányukat. Van mit bepótolnom, van mit megtanulnom.

A mise után odajött hozzánk egy fiú, és megkérdezett tőlem valamit. Miért tőlem kérdezte? Nem vagyok éppen a legfelkészültebb a vallás kérdéseiben, mondhatni kezdő vagyok. Ezt ő nem tudta. Én pedig egyszerűen feleltem neki, ami éppen eszembe jutott. Ilyesmit kérdezett: Vajon miért tűri Isten a káromlók szavait, miért nem sújt le rájuk? Én pedig ilyesmit feleltem neki: Ezek épp eleget ártanak maguknak a saját tetteikkel, másrészt, mert nem olyan a természetű. Azért ezen még gondolkodni fogok.

Igen, és jó volt a zsíros kenyér is.

Sz. Máté

Lelkiismeret-nevelő színház

Nagyböjt elején Márton atya hívására középiskolás és ifjúsági hittanosok megtekintettük a Tivoli színházban a Morus c. darabot. A lelkiismeret szentjét, Morus Szt. Tamást a közismerten keresztény művész, Eperjes Károly alakította. A darab számomra mélyen ábrázolta, ahogy Anglia lordkancellárja lelkiismerete szerint, a köz és a király elvárásaival szemben, nem hagyta jóvá VIII. Henrik házassági szeszélyeit. Bár hallgatott, de ez a hallgatás többet mondott minden emberi cselekedetnél vagy szónál, ahogy ezt Morus egyik bírāja is megfogalmazta a

színműben. /„De egy szót se szól, titkár úr! És ha egyszer hallgat, miért nem hagyjuk békén? Hadd hallgasson!” – „Kegyelmes uram talán fel sem fogja, meddig terjed az ő hírve. Ez az ő „hallgatása” végigordít egész Európán!”/ A nagyböjti szent idő elején egy fontos dologra hívott meg engem, amely a keresztény ember egész életén végig kell, hogy vonuljon: hogy lelkiismeretünk pozitív hangját radikálisan kövessük az iskolában, a munkahelyünkön még akkor is, ha ezért embertársaink kinevetnek, megvetnek vagy kivetnek minket. /Morus: - „Mi szüksége van felségednek az én gyarló támogatásomra?” VIII. Henrik: - „Mert maga tisztességes. És ami még fontosabb: mindenki tudja, hogy maga tisztességes... Vannak ezek a Norfolk hercegek, akik követnek engem, mert az én fejemen a korona; és vannak ezek a kis Cromwell mesterek, akik követnek engem, mert éles fogú sakálók, és én vagyok az oroszlanjuk; és van a tömeg, amelyik követ engem, mert mindent követ, ami egyáltalán mozog... És van maga.”/ A feszített és szorult helyzet nem mentesít minket. Ahogy egyik tanárom mondta érettségink előtt búcsúztató jó tanácsként: „Tisztességesnek lenni minden körülmények között.”

Cz. János

Gondolatok a lelki nap tükrében

Testem és lelkem elválaszthatatlan egymástól. Ki kell üresítenem a testemet, lelkemet. Ez a nagyböjt. A testemet próbára teszem a böjttel, kiüresítem, hogy szabad utat teremtsék a lelkem számára.

Jézus hátára vette értem a keresztet. Cirenei Simon átvette Jézustól a keresztet. Ezt várja tőlem Jézus, hogy én is átvegyem Tőle a keresztet. Az én keresztemet.

Jézus meghalt értem a keresztén. Ezt várja tőlem Jézus, hogy én is meghaljak a keresztén. A bűneimben kell meghalnom, a bűneimnek kell meghalnia.

Ha bolondnak tartanak szelídségemért, ha kinevetnek jámborságomért, ha unalmasnak tartanak a bűneim nélkül, ha megszólalnak Érted, Krisztusom, már a hátamon van a kereszt, már a kezemet üti át a szög.

Jézus feltámadt a halálból. Meg kell halnom, hogy újjászülethessek. Ha meghaltam, ha meghaltak a bűneim, ha kiüresítettem magam a bűneimtől, készen vagyok az újjászületésre. Készen vagyok, hogy Jézus megszülessen bennem. Ez az én feltámadásom.

Egy pillanatig valami gyönyörűség volt bennem.

Egy pillanatig láthattam megszületni az Istent.

Egy pillanat töredéke alatt megölték bennem.

Keresztfára feszítettek bennünket, Őt és engem.

Marianna

9 órától 13 óráig tartott, de egyáltalán nem tűnt hosszúnak: élveztük a krisztusi békét, szeretetet, ami az egész együttlétet jellemezte. Születés evilágra, meg a másvilágra - amit helytelenül halálnak nevezünk -, aztán a két születés közben lévő „élet”-et elemezte Márton atya, különös tekintettel a megtérésekre, gyónásokra. A jó gyónás miatt öröm, mi történik gyónáskor stb. Minden megvolt ahhoz, hogy kikapcsolódjunk ebből a zaklatott, rohanó, választási versengésben egymásra licitáló profán világból. A végén az Oltáriszentséget is behozta az atya. Egy rögtönzött, modern, de nagyon kedves kis „oltárra” tette. Mi körbeálltuk, térdeltünk. Ez olyan meghitt volt, mintha az Utolsó Vacsora termében lettünk volna. Most is megállapítottuk, hogy Jézus közelében lenni, vele társalogni, Róla elmélkedni nincs felemelőbb, magasztosabb, kellemesebb dolog a világon!

Piri néni